

Vergaderjaar 2021–2022

35 394

Wijziging van de Participatiewet en enkele andere wetten in verband met het verbeteren van de regeling voor loonkostensubsidie en enkele andere wijzigingen (uitvoeren breed offensief)

Nr. 20

DERDE NOTA VAN WIJZIGING

Ontvangen 5 april 2022

Het voorstel van wet wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel I, onderdelen 0A, Ca, Ga, H0a, Ha, Hb en L, vervallen.

B

Artikel I, onderdeel F, wordt als volgt gewijzigd:

1. Onderdeel 3 komt te luiden:

3. In het tiende lid wordt «zijn woonplaats verplaatst naar een andere gemeente» vervangen door «zijn woonplaats verplaatst naar een andere lidstaat van de Europese Unie of een andere staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte of Zwitserland».

2. In onderdeel 4 wordt «Het twaalfde lid komt te luiden:» vervangen door «Er wordt een lid toegevoegd, luidende:».

C

Artikelen II en III vervallen.

Toelichting

Deze nota van wijziging brengt enige technische wijzigingen aan in verband met het overhevelen van een aantal maatregelen van het onderhavige wetsvoorstel naar de Verzamelwet SZW 2022 en bevat een inhoudelijke wijziging ten aanzien van de verantwoordelijkheid van het college bij de verlening van loonkostensubsidie indien betrokkene verhuist naar een andere lidstaat van de Europese Unie (EU), Europese Economische Ruimte (EER) of Zwitserland.

Dit betreft allereerst de wijzigingen in de Participatiewet, de Ziektewet en de Wet arbeid en Zorg in verband met het wegnemen van administratieve knelpunten rond de no-riskpolis voor werkgevers. Deze wijzigingen zijn bij derde nota van wijziging op het wetsvoorstel Verzamelwet SZW 2022¹ in dat wetsvoorstel meegenomen en met ingang van 1 januari 2022 in werking getreden. De tweede wijziging betreft de herziening van de studietoeslag, deze herziening is bewerkstelligd door het amendement Maatoug en Gijs van Dijk op de Verzamelwet SZW 2022.² Hiermee kunnen deze onderdelen in het onderhavige wetsvoorstel komen te vervallen. Dit wordt geregeld voor wat betreft de no-riskpolis in onderdelen A (vervallen van artikel I, onderdeel L), B, onder 2, (wijziging artikel I, onderdeel F, onder 2) en C (vervallen van artikelen II en III), en voor wat betreft de studietoeslag in onderdeel A (vervallen van artikel I, onderdelen 0A, Ca, Ga, H0a, Ha, Hb en L) van deze nota van wijziging.

Loonkostensubsidie bij verhuizing naar andere lidstaat van de EU, EER, of Zwitserland

Met deze wijziging, vervat in onderdeel B, onder 1, van deze nota van wijziging, wordt geregeld dat artikel 10d, tiende lid, van de Participatiewet, zoals dat per 1 januari 2015 in werking is getreden, blijft bestaan voor diegene die werkt in een dienstbetrekking in Nederland waarbij loonkostensubsidie als bedoeld in artikel 10d wordt verleend, als diegene naar een andere EU-lidstaat, EER of Zwitserland verhuist en zijn dienstbetrekking in Nederland in stand blijft.

In voorliggend wetsvoorstel wordt voorgesteld artikel 10d, tiende lid, van de Participatiewet te schrappen. In genoemd artikellid wordt geregeld dat ingeval van verhuizing van een werknemer van de ene gemeente naar de andere gemeente, de gemeente die oorspronkelijk loonkostensubsidie aan een werkgever toekende verantwoordelijk hiervoor blijft zolang de dienstbetrekking duurt. Met het schrappen van artikel 10d, tiende lid, van de Participatiewet gaat de verantwoordelijkheid voor loonkostensubsidie over naar de gemeente waar iemand is gaan wonen. Dit is in lijn met de artikelen 40, eerste lid, en 1, onderdeel b, van de Participatiewet; het college van de woonplaats van belanghebbende is verantwoordelijk voor bijstand en ondersteuning. De maatregel om de verantwoordelijkheid voor loonkostensubsidie over te laten gaan naar de gemeente waar iemand is gaan wonen, is op verzoek van gemeenten in het wetsvoorstel opgenomen. Reden van het verzoek was dat hiermee de verantwoordelijkheid voor alle voorzieningen bij één gemeente komt: de gemeente waar iemand woont. Dit voorkomt onduidelijkheid en misverstanden. De nieuwe woongemeente staat dichtbij de belanghebbende en kan op dat moment het beste beoordelen wat iemand nodig heeft. De maatregel richt zich op gemeenten in Nederland. Na indiening van het wetsvoorstel bij de Tweede Kamer kwam vanuit de praktijk echter de vraag wat de maatregel betekent als de werknemer verhuist naar een andere lidstaat van de EU, EER of Zwitserland en de dienstbetrekking in Nederland in stand blijft.

Gelet op het recht van vrij verkeer van werknemers die in een andere lidstaat van de EU, EER of Zwitserland gaan wonen, maar blijven werken bij hun in Nederland gevestigde werkgever moet loonkostensubsidie worden gecontinueerd. Dit geldt ook voor andere ondersteuningsvoorzieningen. Anders is sprake van strijd met artikel 45 van het Verdrag

¹ Kamerstukken II 2021/22, 35 897, nr. 12, zie nader paragraaf 2.6 van de toelichting bij deze nota van wijziging.

² Kamerstukken II 2021/22, 35 897, nr. 24.

betreffende de werking van de Europese Unie en artikel 7 van Verordening nr. 492/2011 van de Europese Unie.³ Met het schrappen van artikel 10d, tiende lid, wordt de vraag expliciet welke gemeente in deze situaties voor die voorzieningen verantwoordelijk is. Aangezien de Verordening zich richt op het *continueren* van de voorzieningen ligt het voor de hand dat de gemeente die de voorzieningen heeft toegekend hier ook verantwoordelijk voor blijft. De wijziging, vervat in onderdeel B, onder 1, van deze nota van wijziging regelt die verantwoordelijkheid voor het continueren van de verlening van loonkostensubsidie bij verhuizing van de werknemer naar een andere lidstaat van de EU, EER of Zwitserland. Sinds 1 januari 2022 is geregeld dat de financiering van loonkostensubsidies wordt gebaseerd op realisaties door gemeenten. De financiering vormt dan ook geen belemmering voor de wijziging die is opgenomen in deze nota van wijziging.

De Minister voor Armoedebeleid, Participatie en Pensioenen,
C.J. Schouten

---

³ Verordening (EU) nr. 492/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 5 april 2011 betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de Unie (PbEUL 2011,141/2).